

Tilfældet i og for sig betragtet ingenlunde noget Ualmindeligt, og man kan i det Hele taget ikke herpaa bygge nogen bestemt Forudsætning om forfaldne Skibsdocumenter. For det Første blev det ved Sagens 1ste Forretning oplyst af den ærede 2den Landssthingsmand for 1ste Kreds (Wessely), at Umsætning af fremmed til dansk Maal altid efterlod noget Ustikert; og dernæst maa det ogsaa udhøves, at Commercelæster er en Ansættelse efter Skibets Cubikindhold, hvormod der i Bestuvsningsreglementet, der er en Tabel over, hvormeget af Varer der skal til for at udgjøre en Commercelæst, ialmindelighed regnes efter Vægt, saa at der altsaa maa udkomme et forskjelligt Resultat. Det vil lettelig skjønnes, at ved tunge Varer, f. Ex. ved Jernstænger, hvormed et Skib ikke kan være fuldt ladet, da det ellers vilde synke, maa det Quantum Varer, som det indtager, for en stor Deel beroe paa dets Construction og dets derpaa beroende Bærekraft, og ingenlunde paa dets Cubikindhold. Naar jeg til disse Bemærkninger knytter min Hovedanke mod Paragraphen, nemlig at Sysselmændene paa Island ialmindelighed ikke forstaae sig paa at maale Skibe, maa jeg vedvarende ønske, at § 3 bortfalder. Dersom noget svigagtigt Forhold skulde finde Sted, maae, som jeg har sagt, Sysselmændene upaatvibeligt være berettigede til at anvende ethvert Middel, der staaer i deres Magt, altsaa ogsaa at maale Skibene, og Administrationen kan instruere dem i saa Henseende; men jeg troer, at man ikke i en Lov med udtryffelige Ord skal befordre en Foranstaltning, som man i Reglen savner de fornødne Kræfter til vedborligt at gennemføre.

Ja, det er en noget trættende Materie; men, da jeg har Ordet, skal jeg tillade mig at tilføie endnu en Bemærkning med Hensyn til en Uttring af den høitærede Justitsminister ved Sagens første Forretning. Den høitærede Minister yttrede som sin Formening, at der ikke udfordres noget stort Forraad af geometriske eller arithmetiske Kundskaber til at maale Skibe og beregne deres Drægtighed, og det er fuldkommen sandt; jeg skal endog tilføie, at Maalingsinstruktionerne ere affattede med en ualmindelig Klarhed; men der behøves en

— hvad skal jeg kalde det — en vis Færden med Skibe; der fordres et eget Greb, om jeg saa maa udtrykke mig, og dertil kan man ikke læse sig. Under Klavren og Klattren paa de forskjellige Dele af Skibet maae de forskjellige Skibsmaal optages med den højeste Grad af Nøiagtighed, fordi en Decimaltomme fra eller til kan gjøre en Forskjel i Skibets Drægtigheds Ansættelse. En saadan Forretning maa være fremmed for Sysselmændene, og den høitagtede Minister maa troe, at disse Embedsmænd uden foregaaende Veiledning eller kyndige Folks Hjælp i Reglen vilde være ude af Stand til at maale et Skib rigtigt.

C. C. Dahlerup: Jeg kan hovedsagelig i Gæt og Alt henholde mig til, hvad den ærede Landssthingsmand, som nu satte sig (Grooss), yttrede. Det forekommer mig desuden, at, da Frihandelen paa Island er saadan, bør der lægges saa faa Hindringer i veien for den, som muligt, og jeg har derfor næret Frygt for, at, dersom en Bestemmelse som den, der indeholdes i § 3, skulde gaae igjennem, det muligen kunde lede til, at Skibsfarten blev noget generet, navnlig derved, at mulig en eller anden Sysselman, af maaskee lidt overdreven Tjenstiver, kunde ansee sig forpligtet til at eftermaale Skibene og derved forstikke deres Reise, hvilket i et saa høitliggende Faraand kunde foraarsage ikke ringe Fare. Dersom der virkelig skulde være Nødvendighed for at træffe Foranstaltning til, at Eftermaalning kunde finde Sted, har jeg troet, at dette maatte kunne skee ad administrativt Veie, uden at der desangaaende behøvedes nogen særlig Lovbestemmelse, og jeg har saa meget mere anseet det for rigtigt, at dette skete ad administrativt Veie, som de Regler, hvorefter Maalingen skal foretages, nødvendigtvis maae meddeles Bedkommende ad den Veie, eftersom de ikke findes i de Lovsamlinger, hvilke man i Reglen kan antage findes hos de Embedsmænd, der skulle beskæftige sig med Skibes Maaling eller i det Hele taget have Tilfyn med Handelen paa Island. Dersom det imidlertid skulde ansees nødvendigt, at der gives noget Middel paa Island, hvorved man kan kontrollere, at de Skibsafgifter, der skulle lægges, blive nøiagtigt og rigtigt udrede af